

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 2981/06
28.11.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Mirjane Ivić i Nevene Milojčić, članova veća, sa savetnikom Vesnom Mraković kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi AA, izjavljenoj protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave - Regionalnog centra Niš broj 413-56/06-T-PDV od 24.05.2006. godine, u predmetu poreza na dodatu vrednost, u nejavnoj sednici veća, održanoj dana 28.11.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca, izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave - Filijale Leskovac broj 47-17/06-58-010-3 (treba: 47-17/2006-058-001) od 17.04.2006. godine, kojim je tužiocu, kao poreskom obvezniku, utvrđen za poreski period od 01.07.2005. do 30.09.2005. godine porez na dodatu vrednost za promet dobara i usluga u ukupnom iznosu od 54.751,00 dinara, kao i obaveza PDV za isti poreski period u iznosu od 54.751,00 dinara i naloženo je tužiocu da sam obračuna i uplati kamatu od datuma dospeća obaveze za uplatu do datuma uplate PDV, kao i da poslovne evidencije PDV u svemu usaglasi sa tačkom 1. dispozitiva prvostepenog rešenja.

U tužbi, kojom osporava zakonitost rešenja tuženog organa iz razloga predviđenih odredbom člana 10. stav 1. tačka 1. i 3. Zakona o upravnim sporovima, tužilac osporava činjenično stanje utvrđeno u postupku i ističe da nije ispitan ni jedan svedok, da u postupku nije vršeno utvrđenje bankarske provizije koja je evidentna na izvodima, kao i da nije izvršen uvid ni u jedan spis predmeta, a da zapisnik, kako ga je terenski organ sačinio, ni po kom osnovu ne može da bude osnov za intervenciju i rad poreske policije, jer je podložan proverbi drugostepenog organa po podnetoj žalbi, te da se postupalo protivno odredbi člana 135. i 136. Zakona o opštem upravnom postupku. Predlaže da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi, a u dopuni tužbe iz predmeta U. 2980/06, koji se odnosi i na osporeno rešenje u ovom predmetu, prilaže nalaz veštaka u postupku obezbeđenja dokaza od 28.07.2006. godine.

Tuženi organ je, u odgovoru na tužbu, ostao pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije, kao neosnovanu.

Rešavajući ovaj upravni spor na osnovu činjenica koje su utvrđene u upravnom postupku u smislu odredbe člana 38. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) i ispitujući zakonitost osporenog rešenja u skladu sa članom 39. stav 1. istog Zakona, Vrhovni sud Srbije je, ocenom navoda tužbe, odgovora na istu i spisa predmeta ove upravne stvari, našao da je tužba neosnovana.

Prema spisima predmeta i razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja, tuženi organ je svojim rešenjem pravilno odbio žalbu tužioca, izjavljenu na rešenje prvostepenog organa, za koju odluku je dao dovoljne i jasne razloge, koje u svemu prihvata i ovaj sud. Ovo stoga, što je u postupku terenske kontrole, vezane za promet preko uplatnog računa koji se odnosi na promet i prihod od registrovane advokatske delatnosti tužioca i ispunjenja uslova za evidentiranje poreskog obveznika za PDV, pravilno, po nalaženju suda, utvrđeno da je tužilac u kontrolisanom periodu od 01.07.2005. do 30.09.2005. godine ostvario ukupan prihod od advokatskih usluga u iznosu od 304.174,11 dinara, od čega su evidentirani prihodi u iznosu od 193.500,00 dinara, a neevidentirani prihodi u iznosu od 110.674,11 dinara. U postupku je takođe utvrđeno da tužilac, kao poreski obveznik, nije obračunao i uplatio porez na dodatu vrednost za isti poreski period, a što je suprotno odredbi člana 37. stav 1. tačka 3. i 4. Zakona o PDV («Službeni glasnik RS» br. 84/04 i 61/05), prema kojoj je obveznik dužan da vodi evidenciju u skladu sa ovim Zakonom i obračunava i plaća PDV i podnosi poresku prijavu, kao i odredbi člana 50. stav 1. istog Zakona, kojom je propisano da obveznik podnosi poresku prijavu nadležnom poreskom organu na propisanom obrascu u roku od 10 dana po isteku poreskog perioda. Pravilno je, po oceni suda, tuženi organ našao da tužilac nije u postupku dokazao postojanje troškova zbog kojih bi bila umanjena njegova obaveza.

Sud je posebno cenio navode tužbe prema kojima je organ postupao suprotno odredbama člana 135. i člana 136. Zakona o opštem upravnom postupku, pa je našao da oni nisu osnovani, jer, po nalaženju suda, u konkretnom slučaju nije bilo prethodnog pitanja o kome bi u postupku trebalo odlučivati, a navodi dopune tužbe u smislu čl. 38. st. 1. ZUS-a, bez značaja za odluku suda u ovom upravnom sporu.

Sa svega napred izloženog, Vrhovni sud Srbije je našao da je osporeno rešenje pravilno i na zakonu zasnovano i, na osnovu odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude

na osnovu odredbe člana 11. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, sudice kao i dispozitivna presuda.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 28.11. 2007. godine, U.br. 2981/06

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Mraković, s.r. Snežana Živković, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SK